

13. Про реформування територіальних органів Державної фіскальної служби: постанова від 28.03.2018 р. № 296. *Офіційний вісник України*. 2018. № 35. Ст. 23.

14. Положення про Головне управління ДФС у Харківській області: наказ від 01.02.2019 р. № 80. Офіційний веб-портал територіальних органів ДФС у Харківській області. URL: http://kh.sfs.gov.ua/data/material/000/008/65028/20_polozhennya_pro_GU.pdf.

15. Положення про Головне управління ДФС у Полтавській області: наказ від 27.03.2017 р. № 202. Офіційний веб-портал територіальних органів ДФС у Полтавській області. URL: http://poltava.sfs.gov.ua/data/material/000/120/174101/Polozhennya_GU_DFS_u_Poltavsk_y_oblast_.pdf.

16. Про затвердження документів, які регламентують діяльність ЦОП: наказ, положення від 16.11.2018 р. № 739. Офіційний веб-портал законодавства України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0739872-18>.

УДК 342.951:351.14

СТУПІНЬ НАУКОВОЇ РОЗРОБЛЕНОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ В УКРАЇНІ

Циганок Сергій Васильович,
кандидат юридичних наук, докторант
(Науково-дослідний інститут
публічного права, м. Київ, Україна)

Статтю присвячено аналізу наукових доробок у сфері адміністративного правового забезпечення діяльності прокуратури в Україні. На підставі проведеного аналізу робиться висновок про те, що, незважаючи на велику кількість досліджень у зазначені сфері, комплексної роботи, яка б урахувала європейські стандарти та зміни внаслідок конституційної реформи у сфері правосуддя сьогодні відсутні. Наголошено на невирішених питаннях правового забезпечення діяльності прокуратури, а саме: не повне зарахування прокуратури до тієї чи іншої гілок влади, реформування контролюючих функцій прокуратури та підвищення результативності та ефективності діяльності. Розглянуто теоретичні положення та висновки щодо адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури, запропоновано нові підходи до їх вирішення. У межах представництва прокурором в адміністративному судовому процесі він учиняє в адміністративному судочинстві процесуальні дії від імені та для захисту прав, свобод і законних інтересів громадян України, що через різноманітні обставини не можуть або позбавлені можливості самостійно відстоювати ці свої особисті цінності від порушень (обмежень) рішеннями, діями чи бездіяльністю суб'єктів владних повноважень – органів державної влади, місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. Зроблено висновок, що арсенал процесуальних можливостей прокурора у провадженні у справах про адміністративні правопорушення потребує певного уточнення. Увагу приділено прокурорському нагляду у сфері адміністративної відповідальності, прокурорському нагляду за законністю розгляду та вирішення звернень громадян, забезпеченню прокурором прав і свобод громадян у разі притягнення їх до дисциплінарної відповідальності.

Ключові слова: прокуратура, адміністративно-правове забезпечення, конституційна реформа, правосуддя, євроінтеграція, наукові джерела.

**DEGREE OF SCIENTIFIC DEVELOPMENT OF THE STUDY
OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL SUPPORT OF THE ACTIVITIES
OF THE PROSECUTOR'S OFFICE IN UKRAINE**

Tsyhanok Serhii Vasylovych,
Candidate of Juridical Sciences,
Doctoral Candidate (Research Institute
of Public Law, Kyiv, Ukraine)

The article is devoted to the analysis of scientific achievements in the field of administrative legal support for the activities of the prosecutor's office in Ukraine. Based on the analysis, it is concluded that, despite a large number of studies in this area, there is no integrated work that would take into account European standards and changes due to constitutional reform in the area of justice. The unresolved issue of legal support for the activities of the prosecutor's office is emphasized, namely: not attributing the prosecutor's office to one or another branch of government, reforming the supervisory and supervisory functions of the prosecutor's office and increasing the effectiveness and efficiency of their activities. The theoretical positions and conclusions concerning administrative and legal support of activity of the prosecutor's office are considered, new approaches to their solution are proposed. Within the scope of representation by the prosecutor in the administrative court proceedings, the prosecutor shall institute procedural actions on behalf of and in the administrative proceedings to protect the rights, freedoms and legitimate interests of citizens of Ukraine, who, due to various circumstances, can not or are deprived of the opportunity to independently defend their own personal values from their violations (restrictions) decisions, actions or inactivity of the subjects of power – bodies of state power, local self-government, their officials and officials. It is concluded that the arsenal of procedural possibilities of the prosecutor in proceedings on administrative violations needs some clarification. Attention is paid to prosecutorial supervision in the area of administrative responsibility, prosecutor's supervision of the lawfulness of the consideration and resolution of appeals of citizens, providing the prosecutor with the rights and freedoms of citizens in case of bringing them to disciplinary responsibility.

Key words: prosecutor's office, administrative and legal support, constitutional reform, justice, European integration, scientific sources.

Вступ. Україна ратифікувала Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом і його державами-членами у вересні 2014 року, з цього моменту всі органи влади, які мають повноваження в сфері європейської інтеграції, повинні забезпечити ефективне виконання узятих міжнародно-правових зобов'язань. Стрижневим елементом Угоди є приведення законодавства України до права ЄС. Угода про асоціацію - це близько 355 актів Європейського Союзу, положення яких повинні бути перенесені до національної системи України, тому розробка ефективного механізму наближення законодавства України до права ЄС є важливим елементом, який має безпосередній вплив на формування державної політики України в цілому [1].

Метою статі є аналіз наукових доробок за останнє десятиліття у сфері адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури.

Результати дослідження. Аналізуючи останні дослідження та публікації українських авторів у сфері глобалізаційних змін та євроінтеграційних процесів, необхідно зосередити увагу на роботах таких учених, як І.З. Брацук, М.М. Микієвича, О. Івасечко, С. Г. Пепеляєва та ін. Наприклад, у монографічному дослідженні І.З. Брацук «Теоретико-правові засади імплементації права Європейського Союзу в національне право держав-членів» [2] досліджено механізми взаємодії права Європейського Союзу

та національного права держав-членів. Проаналізовано функціонування механізмів імплементації правових актів ЄС. Приділено увагу дослідженню специфіки та особливостей функціонування конституційно-правових механізмів взаємодії права ЄС та національного права держав-членів. На основі аналізу рішень Суду ЄС та національних судів держав-членів встановлено роль у забезпеченні належного співвідношення та розвитку цих двох правопорядків.

С.Г. Пепеляєв у дисертаційному дослідженні «Європейський правовий гуманізм як чинник реформування кримінально-процесуального права України» [3] розробив практичні рекомендації щодо втілення провідних ідей європейського гуманізму під час удосконалення сучасного кримінально-процесуального права України, зазначивши, що такий підхід має вагоме практичне значення, може сприяти теоретичному забезпеченню та практичному насиченню гуманістичним змістом положень кримінально-процесуального законодавства та діяльності органів дізнання, досудового слідства, прокуратури й суду.

Аналізу проблеми виконання Україною своїх членських зобов'язань перед Радою Європи стосовно забезпечення та захисту прав людини присвячено роботу М.Ф. Анісімової [4], яка зазначає, що за допомогою критеріїв (реформування суду, прокуратури, системи юридичної освіти, перебудови роботи та структури пенітенціарної системи) визначено фактори, що гальмують їх чітке та своєчасне виконання і сформульовано рекомендації щодо їх усунення. Закономірності та технологію реформування правосуддя, прокуратури та поліції держав Центральної Європи досліджував Й.І. Горинецький [5].

Розглядаючи відповідні теоретичні положення, висновки щодо адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури та пропонуючи нові підходи до їх вирішення, ми спиралися на теоретичні джерела конституційного права, досягнення теорії держави і права, адміністративного права та процесу, науки управління. До таких джерел належать роботи вітчизняних і зарубіжних учених, що розкривають питання застосування державних механізмів для врегулювання діяльності такого важливого правоохоронного органу, як прокуратура.

Як уже зазначалось вище, питанням діяльності прокуратури присвячено роботи спеціалістів із Конституційного права. Майже в усіх підручниках із Конституційного права є розділ «Конституційні основи організації та діяльності прокуратури». Більшість учених із конституційного права розглядають діяльність прокуратури через призму здійснення правосуддя [6; 7] Але ще у 2002 році М.І. Мичко зазначив, що в системі поділу влади прокуратура не належить ні до жодної гілки влади. Відносини прокуратури та суду побудовано за схемою взаємоконтролю та взаємостимування, взаємодії прокурорського нагляду та судового контролю на стадії досудового слідства у разі проведення правозахисної діяльності під час здійснення профілактики злочинів [8].

Роль та місце прокуратури в механізмі української держави, перспективи її існування та розвиток у майбутньому, перелік і характер функцій прокуратури України, форми та методи діяльності її органів і посадових осіб, ураховуючи потреби розвитку держави і євроінтеграційних прагнень дослідила В.В. Сухонос [9]. Автором проаналізовано структурні зв'язки в системі прокуратури України, її взаємовідносини та взаємодію з органами, які належать до законодавчої, виконавчої та судової гілок влади. Обґрунтовано автономність прокурорської системи та необхідність її збереження в Україні до стабілізації соціально-економічної й політичної обстановки в державі.

Деякі автори у своїх дослідженнях роблять акцент на розкриті елементів конституційно-правового статусу прокуратури. Наприклад, Р.А. Жоган у своєму дисертаційному дослідженні «Конституційно-правовий статус прокуратури в Україні» [10]

дослідив організаційну структуру та порядок формування прокуратури, розробив науково-обґрунтовані пропозиції, спрямовані на вдосконалення організаційно-функціональної будови, а також на основі цього запропонував законодавчі зміни.

Поряд із дослідженнями конституційних основ діяльності прокуратури значну увагу авторами приділяється контрольно-наглядовим функціям. В.В. Шемчук у дисертації «Нагляд органів прокуратури як гарантія забезпечення прав і свобод громадян у сфері адміністративної юрисдикції» [11] запропоновано положення, згідно з яким функцію нагляду за додержанням прав і свобод людини та громадянина можна визначити як вихідну. Установлено, що арсенал процесуальних можливостей прокурора у провадженні у справах про адміністративні правопорушення потребує певного уточнення. Увагу приділено прокурорському нагляду у сфері адміністративної відповідальності, прокурорському нагляду за законністю розгляду та вирішення звернень громадян, забезпеченню прокурором прав і свобод громадян у разі притягнення до дисциплінарної відповідальності.

Особливостям прокурорського нагляду в різних сферах присвячено низку монографічних досліджень. М.І. Копитюк [12] досліджує особливості прокурорського нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство зі справ про злочини та суспільно небезпечні діяння неповнолітніх. У роботі автором проаналізовані предмет, об'єкти, форми, методи, завдання та повноваження прокурора щодо нагляду в цій галузі прокурорської діяльності. Розроблено тактику та методику цієї діяльності зі справ неповнолітніх. Повноваження військового прокурора у процесі здійснення нагляду за розслідуванням злочинів досліджено у роботі О.О. Зархіна [13]. Він розглянув організаційні та правові проблеми проведення дізнання в Збройних Силах України та інших військових формуваннях та дослідив особливості організаційного та правового положення слідчого військової прокуратури. Виявив специфічні особливості організації слідчої роботи у військовій прокуратурі та шляхи її оптимізації і запропонував методику перевірки військовим прокурором виконання законів органами дізнання та досудового слідства.

Але Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» від 02.06.2016 р. розпочато конституційну реформу [14]. Однією з важливих новел конституційної реформи стала зміна юридичного статусу органів прокуратури в Україні. Так, автори аналізованого Закону в пояснювальній записці зазначили, що вилучення з Конституції України розділу VII «Прокуратура» є приведення її положень відповідно до міжнародних та європейських стандартів, що визначають юридичний статус органів прокуратури [15].

Так, із переліку функцій прокуратури було вилучено низку не властивих (за європейськими стандартами) їй функцій, таких як нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина, нагляд за додержанням законів із цих питань органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, посадовими і службовими особами (так званий «загальний нагляд»), нагляд за додержанням законів під час виконання судових рішень у кримінальних справах, а також під час застосування інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян. Запропонована зміна функцій прокуратури відповідає положенням Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, практиці Європейського суду з прав людини у сфері кримінального судочинства та європейським стандартам стосовно функціонування органів (служби) публічного обвинувачення у демократичному суспільстві, керованому верховенством права [15].

Аналіз європейського досвіду свідчить, що в європейських країнах дотепер немає єдиного підходу щодо регламентації питань діяльності прокуратури на конституційному

рівні. У конституціях низки країн взагалі не згадується означений правоохоронний орган (наприклад, Австрії, ФРН, Данії, Норвегії) [16].

Не будемо у цій статі вдаватися до дискусії щодо кореляції Конституції України в частині статусу прокуратури, зрозуміло, що це спірне питання.

У працях науковців також аналізується і така важлива функція прокуратури, як представницька. Так, у роботі М.М. Руденко [17] досліджено поняття та зміст цього представництва, його приводи та підстави, а також процесуальні форми. Визначено характерні особливості повноважень прокурора у разі здійснення представництва інтересів громадянина або держави в адміністративному суді. Акцентовано увагу на питаннях організації роботи прокуратури з представництва інтересів громадянина або держави в адміністративному суді.

Особливостям представництва прокуратури в адміністративному суді, присвячено дослідження О.В. Ампілогова [18], який визначив, що представництво прокурором в адміністративному судовому процесі є правовідносинами, які встановлюються та реалізуються на підставі Конституції України, Закону України «Про прокуратуру», КАС України. У межах цих правовідносин прокурор учиняє в адміністративному судочинстві процесуальні дії від імені та для захисту прав, свобод і законних інтересів громадян України, що через різноманітні обставини не можуть або позбавлені можливості самостійно відстоювати ці свої особисті цінності від їх порушень (обмежень) рішеннями, діями чи бездіяльністю суб'єктів владних повноважень – органів державної влади, місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб. Зазначивши, що прокурор є позивачем у процесуальному розумінні, але не має прав позивача, однак обсяг його процесуальних можливостей за умов участі у розгляді судом справи адміністративної юрисдикції є повним, він ініціює розгляд адміністративним судом публічно-правового спору за певних підстав, представництво прокурором інтересів незахищеного громадянина можливе на будь-якій стадії адміністративної процесуальної правосуб'єктності прокурора у разі перегляду судових рішень.

Значення державного обвинувачення у межах конституційної функції прокуратури підтримання державного обвинувачення в суді досліджувала Я.О. Ковальова у роботі «Організаційно-правові основи відмови прокурора від підтримання державного обвинувачення в суді» [19]. У своєму дисертаційному дослідженні авторка розробила теоретичні та практичні засади організації підтримання державного обвинувачення у суді та відмови від нього, проаналізувала правові наслідки для суб'єктів судового процесу в разі відмови прокурора від звинувачення.

Крім того, теоретичною базою дисертаційного дослідження стали наукові праці представників теорії та історії держави і права. Становленню та розвитку інституту прокуратури присвятили свої роботи такі науковці: Н.Ю. Панич [20], Р.В. Савуляк [21], Г.А. Мамедов [22].

Сутність та особливості адміністративного статусу органів прокуратури, мету та завдання прокуратури України, її функції та компетенцію досліджувало багато авторів. Наприклад, В.А. Миколенко [23] аналізував сутність, особливості організаційно-правового забезпечення діяльності прокуратури України, поняття та систему суб'єктів адміністративного права, правові й організаційні засади функціонування прокуратури України, характеристику системи цивільного контролю за діяльністю прокуратури. О.В. Агеев розглянув теоретичні та практичні проблеми реалізації правового статусу прокурора в адміністративному процесі [24].

Комплексом теоретичних і практичних питань, пов'язаних із підвищенням ефективності діяльності прокурора з підтримання державного обвинувачення в суді, опікуються як науковці, наприклад, В.О. Середа у роботі «Проблеми підвищення ефективності діяль-

ності прокурора з підтримання державного обвинувачення в суді» [25] сформулював систему критеріїв оцінки ефективності даного виду прокурорської діяльності та розробив структуру концепції підвищення ефективності підтримання прокуратурою державного обвинувачення у суді за умов реформування прокурорської системи, визначивши провідні напрями підвищення ефективності підтримання прокурором державного обвинувачення на основі міжнародно-правових рекомендацій, так і практичні працівники. 24.01.2019 р. керівництво прокуратури та експерти Консультативної місії ЄС в Україні (далі – КМЄС) дали старт пілотному проекту, мета якого – забезпечити, щоб належне виконання службових обов'язків винагороджувалось, а неналежне – виявлялось та виправлялось. Пілотний проект діятиме у Львівській, Одеській та Харківській областях у січні-березні 2019 року. За цей час планується оцінити діяльність близько 100 прокурорів. Як повідомляє Головний офіс Консультативної місії ЄС, «...у країнах ЄС використовуються різноманітні кількісні та якісні критерії, зокрема: співробітник демонструє лідерські якості; управління справами та процесами; стратегічне планування; кризовий менеджмент; управління змінами та комунікації з громадськістю та ЗМІ. Кінцевою метою пілотного проекту є створення сучасного, високоякісного українського підходу оцінки діяльності, що заснована на найсучасніших дослідженнях менеджменту та професійної поведінки» [26].

Висновки. Таким чином, на підставі проведеного нами аналізу літературних та нормативних джерел можна стверджувати, що натепер, незважаючи на велику кількість наукових праць, проблема адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури в Україні лишається актуальною і потребує подальших наукових розробок. Установлено, що, незважаючи на наявні надбання української науки у цій царині, ще не вирішеними залишаються такі питання: віднесення прокуратури до тієї чи іншої гілок влади, реформування контрольно-наглядових функцій прокуратури та підвищення результативності та ефективності діяльності. Виокремлення невирішених проблем у зазначеній сфері дозволило сформулювати перспективні напрями наукового дослідження та шляхи вдосконалення законодавства.

Список використаних джерел:

1. Сокіран М.В. Адміністративно-правові засади апроксимації законодавства України до законодавства ЄС у сфері поводження з відходами. дис... канд. юрид. наук за спеціальністю 12.00.07 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. – ПрАТ «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом», Київ, 2018. 213 с.
2. Брацук І.З. Теоретико-правові засади імплементації права Європейського Союзу в національне право держав-членів: монографія. Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Львів, 2016. 229 с.
3. Пепеляев С.Г. Європейський правовий гуманізм як чинник реформування кримінально-процесуального права України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12. Нац. акад. внутр. справ України. Київ, 2005. 17 с.
4. Анісімова М.Ф. Зобов'язання України щодо прав людини у зв'язку зі вступом до Ради Європи: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.11. Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. Київ, 2001. 16 с.
5. Горінецький Й.І. Правоохоронна функція держав Центральної Європи: теоретичні і практичні аспекти: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.01. Нац. акад. внутр. справ України. Київ, 2005. 20 с.
6. Конституційне право України: Підруч. для студ. вищ. навч. закл. / За ред. В.П. Колісника та Ю.Г. Барабаша. Харків: Право, 2008. 416 с.
7. Конституційне право України: прагматичний курс: навч. К65 посіб. / М.В. Афанасьєва, Ю.Ю. Бальцій, Ю.Д. Батан [та ін.]; за заг. ред. М.В. Афанасьєвої, А.А. Єзерова; тех. ред. Ю.Д. Батан. Одеса: Юридична література, 2017. 256 с.

8. Мичко М.І. Проблеми функцій і організаційного устрою прокуратури України: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.10. Нац. юрид. акад. України ім. Я.Мудрого. Харків, 2002. 38 с.
9. Сухонос В.В. Прокуратура в механізмі української держави: проблеми теорії та практики: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.10. Одес. нац. юрид. акад. Одеса, 2009. 33 с.
10. Жоган Р.А. Конституційно-правовий статус прокуратури в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. Нац. акад. внутр. справ. Київ, 2010. 19 с.
11. Шемчук В.В. Нагляд органів прокуратури як гарантія забезпечення прав і свобод громадян в сфері адміністративної юрисдикції: автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2009. 19 с.
12. Копетюк М.І. Особливості прокурорського нагляду при розслідуванні кримінальних справ про злочини неповнолітніх: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.10. Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. Харків, 2008. 20 с.
13. Зархін О.О. Проблеми нагляду військового прокурора за розслідуванням злочинів: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.10. Нац. юрид. акад. України ім. Я.Мудрого. Харків, 2002. 20 с.
14. Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя): Закон України від 02.06.2016 р. №1401-VIII: URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1401-19>
15. Проект Закону про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя): від 25.11.2015 р. № 3524: URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57209
16. Мичко Н.И., Голова Н.А. Европейская система прокуратур. Донецк. Изд-во «Ноулидж», 2011. 487 с.
17. Руденко М.М. Організаційно-правові аспекти представництва прокуратурою інтересів громадянина або держави в адміністративному суді: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.10. Нац. акад. прокуратури України. Київ, 2009. 18 с.
18. Анпілогов О.В. Правове регулювання участі прокурора в адміністративному судочинстві щодо захисту прав та свобод громадянина: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ін-т законодавства Верхов. Ради України. Київ, 2008. 20 с.
19. Ковальова Я.О. Організаційно-правові основи відмови прокурора від підтримання державного обвинувачення в суді: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.10. Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. Харків, 2009. 20 с.
20. Панич Н.Ю. Становлення та розвиток інституту прокуратури в Галичині у складі Австрії і Австро-Угорщини (1849–1918 рр.): автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.01. Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Львів, 2009. 16 с.
21. Савуляк Р.В. Реорганізація органів прокуратури за судовою реформою 1864 року в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Львів, 2011. 16 с.
22. Мамедов Г.А. Функції прокуратури в Україні та Азербайджанській Республіці (порівняльно-правовий аналіз): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. Нац. акад. прокуратури України. Київ, 2011. 18 с.
23. Миколенко В. А. Прокуратура України як суб'єкт адміністративного права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Міжрегіон. акад. упр. персоналом. Київ, 2011. 19 с.
24. Агеев О.В. Прокурор як суб'єкт адміністративного процесу: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2006. 18 с.
25. Середа В.О. Проблеми підвищення ефективності діяльності прокурора з підтримання державного обвинувачення в суді: Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.10. Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. Харків, 2006. 19 с.
26. Прокуратура запускає пілотний проект з метою реформування системи оцінювання діяльності прокурорів за стандартами ЄС: URL. <http://www.euam-ukraine.eu/ua/news/ukrainian-prosecutors-launch-pilot-project-to-reform-performance-evaluation-in-line-with-eu-best-practices/>